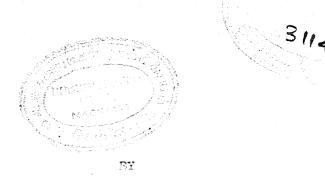
. இருச்சிற்றம்பலம்

BENGUICTION

His Holiness

Sri La Sri. AMBALAVANA DESIGA SWAMIGAL

MAHASANNIDHANAM OF THIRUVAVADUTHURAI ADHEENAM.
THIRUVAVADUTHURAI, TANJORE DISTRICT,
SOUTH INDIA.

Afdiery)sä

திச்தியக் குடியாசின் த‰வர் உயர் திரு. பேர றிஞர் இராசேந்திரப் பிரசாதர் அவர்களுக்கும்,

முதலமைச்சர்

உயர் திரு பண்டித சவகர்லால் தேரு அவர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும், பாராளு மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும்

திருக்கைலாய பாம்படைத் திருவாவடு அடை ஆதீன மகாசக்கிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ. அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்

> இந்தியக் குடியைசா முதல் மாளில் வாழ்த்**தை அருளி**யடை.

> > 26-1-1950

BLESSINGS

TO

SRIJAT Dr. RAJENDRA PRASAD, PRESIDENT OF THE INDIAN REPUBLIC

AND

SRIJAT PANDIT JAWAHARLAL NEHRU,

MINISTERS AND MEMBERS OF THE PARLIAMENT OF THE REPUBLIC OF INDIA.

BY

His Holiness
Sri La Sri. Ambalavana Desiga Swamigal
MAHASANNIDHANAM
OF THIRUVAVADUTHURAI ADHEENAM OF THIRUKKAILAYAM

GIVEN ON
THE FIRST REPUBLIC DAY
26—1—1950

திருச்சிற்றம்பலம்

ROKEZZDER.

On this historic and solemn day, which sees the Republic of India, we invoke the blessings of the Almighty Lord Siva, who manifests Himself in different forms and different names to different people in different levels of evolution, on the Republic of India, on Dr. Rajendra Prasad, who has the unique honour of being the first President, on Pandit Jawaharlal Nehru, our popular Premier, who has won the affection of the people and the admiration of the World, on the Ministers and Members of Parliament, who have the extreme honour of being the first administrators and legislators of the new-born Republic and convey the blessings to all of those honoured personages on our behalf and on behalf of millions of our religious followers.

This day is the most remarkable one in the history of the world, and those that are living to-day are proud of those that were responsible for this happy day, and praise and bless the memory of those whom He has chosen to be with Him.

We earnestly pray the Almighty to bless our Republic and people to be the divine source for bringing and spreading eternal peace and harmony in the world and thus aid humanity in the onward march to perfection.

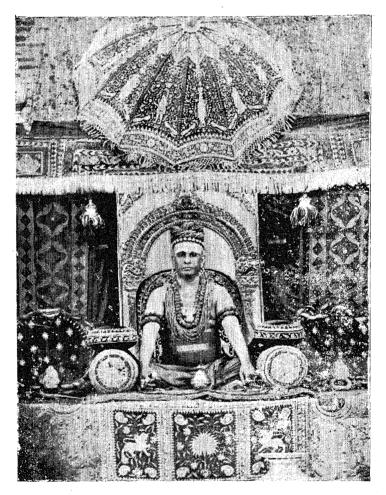
In keeping with the sacred tradition on solemn occasions like this, we present the administrators and legislators of the Republic with never-fading flowers of ever-lasting fragrance, that have blossomed in the sacred South: though the divine plants that blossomed forth these flowers are of the Tamil land, their roots of wisdom have gone far and far deep breaking all the barriers made by the ignorance of man and have taken their fragrance from the deepest soil where lies the universal human culture. It is our fervent hope that these fifty-two flowers, offered at the feet of our sacred Motherland, will give marvellous results and the Mother will produce many more Buddhas and Gandhis to keep aloft the torch of wisdom and spread love and peace throughout the World.

> Blessed be the Universe, Blessed be the Republic, Blessed be the people.

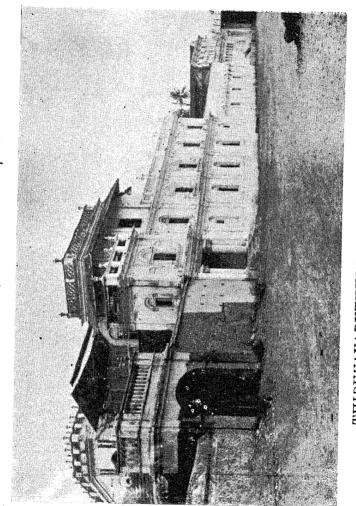
> > Mahasannidhanam, Thiruvavaduthurai Adheenam

Acknowledgement is made to the translation of "Thirukkural" and "Thirukachagam" by Rev. G. U. Pope from which couplets of "Valluvar's sayings" and one song of Thiruvachagam are taken.

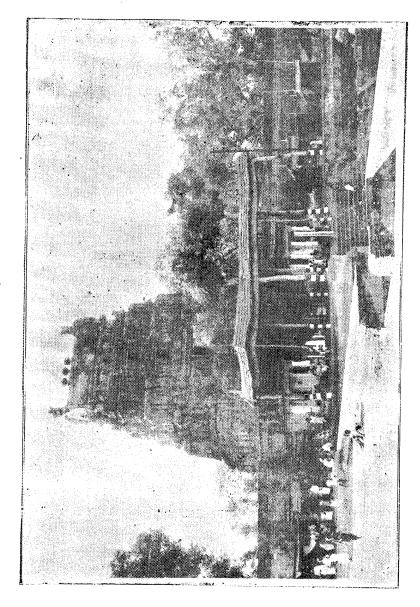
ஹீலஹீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள் இப்**பொழுத எ**ழுந்**தருளி**யிருக்**கும் ம**காசுர்நி*தாக*ம்

HIS HOLINESS
SRI LA SRI AMBALAVANA DESIGA SWAMIGAL
Present Mahasannithanam of the Adheenam

THIRUVAVADUTHURAI MUTT BUILDINGS.

THIRUVAVADUTHURAI TEMPLE

பண்டித நேருவும் தம்பிரான் சுவாமிகளும்

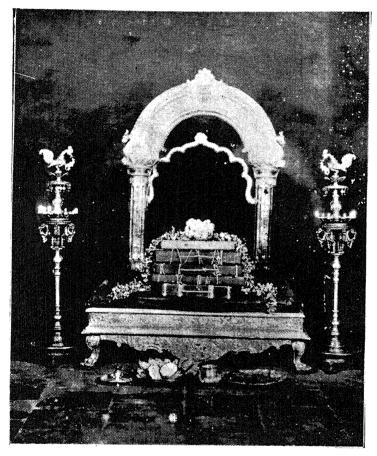
SRIJAT PANDIT NEHRU AND THAMBIRAN SWAMIGAL

ஆதீனம் இந்தியக் குடியரசுக்கு வாழ்த்துடன் கொடுத்த செ**ம்பொற் செங்கோல்**

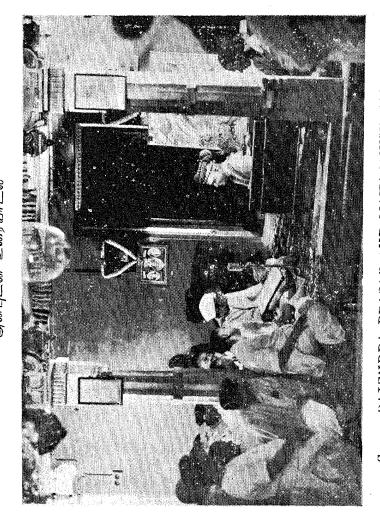
THE GOLD SCEPTRE PRESENTED TO THE INDIAN REPUBLIC.

சிவஞானபாஷியச் சுவடிகள் (இ**வஞா**ன *முனிவ*ர் டைகையா லெழுதியை)

SIVAGNANA BHASHYAM (Original Manuscripts)

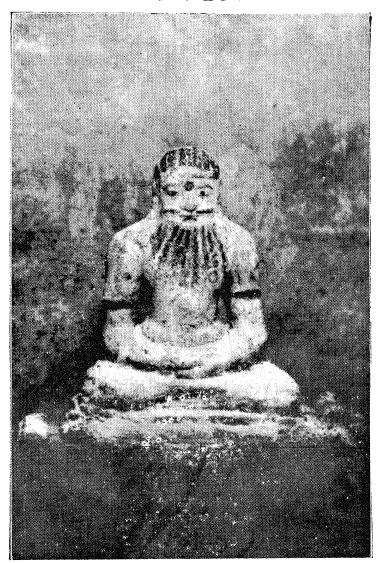
உயர்திரு. போறிஞர் இராசீசந்திர பூரசாதரும் மகாசந்பீதோனமும் அன்புடன் உரையாடல்

Skijat RAJENDRA PRASAD AND MAHASANNITHANAM IN INTIMATE TALK

திருமுலர்

மூவாயிரம் செய்யுட்கள் கொண்ட " திருமந்திரம்" அருளிய பெரியார். திருவாவடுதுறையில் மூவாயிரம் ஆண்டுகள் யோகுகூடி இருந்தவர்.

THIRUMOOLAR
Saint of the yogic order believed to have lived for
Three thousand years. Author of Thirumanthiram of
Three thousand verses

திருவாசகம்

வாணுக மண்ணுகி வளியாகி ஒளியாகி ஊனுகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க் கோளுகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு வாளுக நின்முயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே ?

மாணிக்கவா சகர்

THIRUVACHAGAM

MOU art the Heaven; Thou art the Earth; Thou art the Wind; Thou art the Light;

The Body Thou; the Soul art Thou; Existence, Non-existence Thou;

Thou art the King; these puppets all Thou dost make move, dwelling within,

That each one says: 'Myself and mine'. What shall I say? How render praise?

St. Maniekavachagar.

கடவுள் வாழ்த்து

யாம் இரப்பவை, பொருளும் பொன்னும் போகமு மல்ல, நின்பால் அருளும் அன்பும் அறனும் மூன்றும் உருளிணர்க் கடம்பின் ஒலிதா ரோயே!

பாபாடல்.

குறிப்பு

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள செய்யுள் பரிபாடலில் உள்ளது. பரிபாடல் சங்க காலத்திய தொகை நூல்களுள் ஒன்றுகும். கிறித்து பிறப்பதற்கு முன்புள்ள நா இர நு இன்டுக்கும், கிறித்துவுக்குப் பின்புள்ள ஒரு நூறுண்டும் சேர்ந்த ஐந் நூறு ஆண்டுகளே சங்க காலம் எனப் பெயர் பெறும். மேலே குறிப்பிட்டுள்ள செய்யுள், பலர் கூடிச் செய்யும் வழிபாடு களிலும், தனித்துச் செய்யும் வழிபாடுகளிலும் இசையோடு பாடப்பெற்றதாகும். இரண்டாயிரத்து ஐந் நூறு ஆண்டு களுக்குமுன்பே-இவ்வழிபாட்டின் பொருள் பொன்ணேயே பொருள் என மதிக்கும் இன்றைய உலகத்துக்கு இடித்துக் கூறும் வகையில் அமைந்துள்ளது. நிலேயில்லாதவற்றிலும் நிலையுள்ளவை சிறந்தன என்பதைக் காட்டுகின்றது. அளவை (தர்க்க) முறைப்படி இச் செய்யுள் அமைந் துள்ளலமை, அக்காலத்து உயர்ந்த அறிவியல் பண்பைக் காட்டுகின்றது.

PRAYER

The gold that gives us wealth;
We pray Thee not for wealth
The wealth that gives us pleasure;
We pray Thee not for pleasure
The pleasures we enjoy;
We pray and pray Thy Grace
The Grace that comes of love;
We pray Thee for the love
The all embracing love;
The love that comes of Righteousness;
We pray Thy Grace to lead us all
In the path of Righteousness.
Oh! God of Kadamba wreath!

Paripadal.

Two thousand five hundred years ago.

Nore

This Prayer is taken from Paripadal one of the Sangam anthologies. The Sangam age in Tamil literature spreads over a period of five hundred years ranging from the fourth century before Christ to the first century after Christ. These poems were set to music and sung in public gatherings and private worshipping places even two thousand five hundred years ago. The contents of the prayer may sound a note of caution to the materialistic attitude of the modern world. The superiority of the eternal to the evanescent is well impressed. Logical arrangement indicates the noble culture.

Api Gan Adh

சினனே காமங் கழிகண் ணேட்டம் அச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை தெறல்கடு மையொடு பிறவுமிவ் வுலகத்து அறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகும். பதிற்றுப்பத்து.

குறிப்பு

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள பதிற்றுப்பத்தாச் செய்யுள், பல்யா ஊச் செல்கெழு குட்டுவென் என்னும் சேர மேன்ன ஊப் பா ஃக் கௌதமுஞர் என்னும் புலவர் பாடியதாகும்,

தீய எண்ணங்கள் இன்மை, சமன் கோக்கு பல்வகை அச்சம் இன்மை ஆகிய இவைகள் நீதி வழங்குவோர்க்கு இன்றியமையாத பண்புகளாக வேண்டப்படுபவை; இவை இன்மையும், பழிக்குப்பழி வாங்கும் பான்மையும் நல்லறம் நாடெங்கும் வழங்கத் தடையாகும் என்பது குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. இச் செய்யுள் இரண்டாயிரத்து இரு நாருண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகும்.

THE WHEEL OF LAW

HE wheel of Law doth stop its Motion When anger, lust, undue favour, Falsehood, cowardice and excess love For wealth and cruel punishments appear. Know this, my Lord of mighty lineage.

Pathirruppathu.

NOTE

The control of passions, the impartial outlook, contempt for avarice and freedom from different kinds of fears are the main personal qualities required for those who are destined to administer justice. The negation of these qualities and Draconic laws impede the proper administration of justice. This passage is from Pathirruppathu, one of the Sangam anthologies, and is addressed to a Chera king known as Kuttuvan of Many Elephants.

தன்னல மின்மை

இனியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேம் தருகென விழையாத் தாவில் நெஞ்சத்துப் பகுத்தூண் தொகுத்த ஆண்மைப் பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் மாறே.

பதிற்றுப்பத்து.

குறிப்பு

தமக்கென வாழாப் பெரியார் உலகில் வாழ்கின்ற படியால்தான் உலகம் நீஃபெற்றுள்ளது. அத்தகையாரது எண்ணிக்கை ஒரு நாட்டில் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உயர் கின்றதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு நாடும் நன்மை அடை கின்றது. மேற் செய்யுளில் அரசன் தனக்கென ஒன்றைத் தனித் துண்ணுது சூழ்ந்துள்ளவர்களோடு பகுத்து உண் ணும் பெருமையை விளக்கி இருப்பதோடு அத்தகைய தீஃவென் கீழுள்ள மக்களும் தமக்கென வாழாத் தன்மை யைப் பெறுகின்றுர்கள் என்பதும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

அரசன்—களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல். பாடியவர்—காப்பியாற்றுக் காப்பியனர். காலம்—2200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது.

HE SHARES

AR and wide thy fame prevails; As man you gather to share with men All that sustains and gives us pleasure; In short, you live for all the world. We, who get our humble doles, Hoarding not, do share with all. 'As the ruler, so the subjects'.

Pathirruppathu.
2200 years ago.

Note

A country becomes happy in proportion to the number of noblemen who lead selfless life. Here, the poet praises the king for his selfless quality which, by ethical force, reflects even on those who are prone to be selfish. The king, as an embodiment of manly qualities, shares his delicious food without making anyone feel that he gives. The world praises him because he shares. This passage is also from Pathirruppathu-Two thousand two hundred years ago.

உலகின் உயிர்

நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலே யுலகம் அதனுல், யான்உயிர் என்பது அறிகை வேல்மிகு தாண வேந்தர்க்குக் கடனே.

புறாள தொரை.

குறிப்பு

உலகி லுள்ள பலவகைகையான இதாடர்புகளுள்ளும் உட லுக்கும் உயிருக்குமுள்ள தொடர்பைவிட கொருக்கமும், தாய்மையும் உடையது வேஇென்றில்ஃல. இத் தொடர் பையே தொடர்பாக எண்ணுது ஒன்று என்ற நிலீனவி வேயே ஆழ்ந்த சிந்த ணயுடையோரும் இருப்பார்கள். மேற் செய்யுளில் அரசனுக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு உயிர்க்கும் உடலுக்கும் உள்ள தொடர்போடு ஒப்பிடப் பட்டிருக்கின்றது. உயிர் இயக்க உடல் இயங்குகின்றது. இச் செய்யுள் செங்க காலத்தைச்சேர்ந்த புறாடா தொடு வைன் னும் தொகை நூனில் இருந்து எடுக்கப்பெற்றது. இரண் டாயிரம் ஆண்டுகைட்கு முற்பட்டது.

பாடியவர் மோசி தேஞர்.

BODY AND SOUL

OT by food the world exists; Nor the water gives the life. The wide expanse of earth doth live, Because the ruler is its life; To know this truth is duty first Of those that stand to rule the land.

Purananuru.

NOTE

Of all the relationships known to human mind, the relationship between the body and soul is considered to be the most intimate and sacred. This intimacy is so intense, no one-not even the greatest of thinkers-used to think that these two are separate entities. Our poet compares the relationship between the rulers and the ruled to that of the body and the soul. The body moves as the soul directs. This passage is also from Purananuru, a Sangam anthology—2000 years ago.

II

உண்மை மாண்பு

கடுஞ்சினத்த கொல்களிறும் கதழ்பரிய கலிமாவும் தெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு தெஞ்சுடைய புகன்மற வருமெ**ன**

நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம் அதனுல், நமரெனக் கோல் கோடாது பிறரெனக் குணங்கொல் லாது ஞாயிற் றன்ன வெத்திற லாண்மையும் திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும் வானத் தன்ன வண்மையு மூன் அம் உடையை யாகி யில்லோர் கையற நீநீடு வாழிய!

புறான்னாறு.

சூறிப்பு

உலகம், தோன்றிய காலக்தொட்டு ஒரு போர்க்கள மாகவே இருக்து வக்திருக்கிறது. விலங்குத் தன்மையான வன்மையாலேயே ஒருவரை பொருவர் அடக்கி யாண்டு வக்திருக்கின்றுர்கள். இவ் விலங்கியல் வலுவீற்கு மாண்பு என்னும் மறுபெயரும் சிற்சில சமயங்களில் வழங்கு வ துண்டு. பல்லாலும் ககத்தாலும் வெற்றிபெற்றது ஒரு காலம்; பலவகைப் படையால் வெற்றி தேடியது மற்றெரு காலம். இத்தகைய காலமெல்லாம் அதன் பின் வருங் காலங் களால் கன்கு மதிக்கப்பெற்றன வல்ல. இச் செய்யுளில் புலவர், உண்மை மாண்புக்கு அறப்பண்புகளே இன்றி யமையாதன என்பதை வீளக்கிக் காட்டுகின்றுர். இது புறானாற்றில் உள்ள செய்யுள். பாண்டியன் கன்மாறனே மதுரை மருதன் இளகாக்குர் பாடியது.

REAL GREATNESS

HOUGH the rulers win their fame
By arms fourfold of steeds and cars,
Warriors brave and elephants fierce,
Does greatness lie on these alone?
Victory true comes from flawless laws;
So swerve not the sceptre to favour thine,
Snip not the virtue found alien;
Combine the splendour of the mighty Sun
To the cooling lustre of the pleasing Moon.
And bestow your gifts like the showering rain.

Purananuru. 2000 years ago.

NOTE

Ever since the creation of the animate world, it has been a battle ground, where beastly strength in the honoured name of Might has won the admiration of the world. Once it was the strength of the teeth and claws; then the strength of the mighty arms. Each age has in turn been considered savage by the succeeding ages. Our poet advises the ruler as to the noble way by which perpetual greatness may be attained. Where the men in power are apt to mislead themselves, is hinted. The simile, combining the elements given in comparison with the noble qualities to be formed, is capable of giving greater truths for any thinking mind.

அதளும் அன்பும்

அருளும் அன்பும் நீக்கி நீங்கா நிரயங் கொள்பவரொடொன்றுது காவல் குழவி கொள்பவரின் ஓம்புமதி அளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே. புறா ஹா ஹ.

குறிப்பு

இப் புறாானாற்றுச் செய்யுள், கடுஞ் சினமுடைய காவலாளர்களின் கூட்டுறவுதான் வெற்றிக்கும் ஆட்சிக்கும் வேண்டைப்படுவதென எண்ணிவந்த காலத்தை நிஃனைவு படுத்திக்கொண்டு, அத்தகைய முறையெல்லாம் தீமை பயப்பனவே என்பதைத்தெரிவிப்பதோடு, குழந்தைக்குப் பாலாட்டும் தாயின் அன்போடு உலகாள்பவர் மக்களேப் போற்றவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகின்றது.

பாடியவர் நரிவெரூஉத்தஃயார். இப்பாட்டு 2000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டது.

LOVE AND GRACE

EFRIEND thou not with worthless men Who sink themselves in burning hell Devoid of love and grace;
Thy rule should take the form of tender care With which the mother nurses suckling;
Though hard for mortals all,
Strive to get and rule the world.

Purananuru.

Note

The poet, remembering the age of rulers who associated themselves with ruthless men in the belief that such qualities are necessary for maintaining their rule, advises the king to dissociate himself from them and base his administration on love and grace.

This passage is also from *Purananuru*, a Sangam anthology, 2000 years ago.

நீர்நீல் பெருக்குக

தகு இ கேளினி மிகு இயாள நீரின் நமையா யாக்கைக் கெல்லாம் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத் தோரே உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம் உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே நீரும் நிலனும் புணரியோ ரீண்டு உடம்பும் உயிரும் படைத்திசி னேரே வித்திவா னேக்கும் புன்புலங் கண்ணகன் வைப்பிற் முயினும் தண்ணி யாளும் இறைவன் தாட்குத வாதே அதனுல் அடுபோர்ச் செழிய இகழாது வல்லே நிலன்நெளி மருங்கின் நீர் நிலே பெருகத் தட்டோர் அம்ம இவண்தட் டோரே தள்ளா தோரிவண் தள்ளா தோரே.

புறாரதாறாறு.

குறிப்பு

மேலே குறித்த செய்யுள் புறாானூறு என்னும் சங்க கோலத் தொகை நூலில் உள்ளதாகும். உணவுப் பெருக்கத் தின் இன்றியமையாமையையும், அப்பெருக்கத்துக்கு நீரின் இன்றியமையாமையையும், அந்நீரை நிலத்தில் சேர்ப்ப தற்கு இயற்கை மழை ஒன்றையே துணேயெனக் கருதி நீன்று விடுவது நாடாள்பவர்க்குச் சிறுமையை விளவிக் கும் என்பதையும், அணே, குளம் முதலிய பல வழிகளிலும் நீர்நீலேயைப் பெருக்கவேண்டு மென்பதையும் இச்செய் யுள் வழியாகப் பாண்டியன் கெடுஞ்செழியன் என்னும் அரேசனுக்குக் குடபுலவியஞர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே தெரிவித்திருக்கிறுர். இது இன்றும் உண்மையே.

INCREASE THE RESERVOIRS

HOU Mighty Ruler, listen to my song,
Who gives to frames of men the food
They need, these give them life;
For food sustains the mortal frame,
But food is earth with water blent:
So those who join the water to the earth
Build up the body, and supply its life,
Men in less happy lands sow seed, and watch to skies
for rain,

But this can ne'er supply the wants of kingdom and of king.

Therefore, O! Cezhiyan, great in war, despise this not; Increase the reservoirs for water made
Who bind the water, and supply to fields
Their measured flow, these bind
The earth to them. The fame of others passes swift away.

Purananuru-Trans. G. U. Pope.

NOTE

This passage from *Purananuru*, an anthology compiled two thousand years ago, advises the king Pandiya to increase the water supply for food production. The poet remarks with derision the unenterprising attitude of taking things as they come and emphasises the adoption of the noble spirit of getting things as we want.

What was said of irrigation two thousand years ago is true even to day.

உழவன் சிறப்பு

பொருபடை தருஉங் கொற்றமும் உழுபடை ஊன்றுசால் மருங்கின் ஈன்றதன் பயனே! மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும் இயற்கை யல்லன செயற்கையிற் ரேன்றினும் காவலர்ப் பழிக்கும்இக் கண்ணகன் ஞாலம் அது நன் கறிந்தனே யாயின் நீயும் பகடுபுறத் தருகுவை யாயின் நின் அடிபுறத் தருகுவர் அடங்கா தோரே.

பு ஹாக ஹோ ஹா.

குறிப்பு

இப் புறாானூற்றுச் செய்யுள், உழவின் சிறப்பை வற்புறுத்துவதோடு உழவரை உலகாள்வார் தாங்க வேண் டிய கடமையையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இதனேடு அமையாது, அவரவர்கள் நாட்டு இயற்கைக்கு மாருக மக் கள் உள்ளமும், செயலும் திரும்புவதற்கு ஏதுவாக உள்ள பொறுப்பில்லாத மக்களின் சொற்களே நாட்டில் பரவ விடுவது நாடாள்வார்க்குப் பழியை விளேக்கும் என்பதை யும் குறிப்பிடுகின்றது. இச் செய்யுளே வெள்ளேக்குடி நாகளுர் பாட, சோழன் கிள்ளிவளவன் நிலவரியைத் தள்ளிக் கொடுத்தான். இப்பாட்டு 2000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டது.

THE PLOUGH

HE victory of your forces in battle
Is born of the share that tills the soil;
If rain doth fail and yield diminish,
And people turn against their nature
And imbibe cults made by some,
The wider world will blame the king;
You know this well; so refuse the words
Of those with views of foreign shade
Untested in the land you rule.
Bear the people who bear the plough
Even thy foes will bear thy feet.

Purananuru.
Two thousand years ago.

NOTE

This poem from *Purananuru*, besides emphasising the necessity of state protection for agriculturists, goes further with a political insight to suggest avoidance of views not tested by indigenous experiences. Foreign cults, however formidable and fascinating, may prove disastrous if heeded to without proper appraisal.

The poet got remission of arrears of land tax from the Chola King.

17

A(B.i.s.pai

இருவள்ளுவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருக்குறன் என்றைம் அரிய நூல் ஆயிரத்து மூந்நூற்று முப்பது பொன்மொழிகளேக் கொண்ட வீஃ மைதிக்க ஒண்ணுதே அறிவு நிடியாகுப். மக்களின் உயர்ந்த தூய இலக்கணம் அது எனக் கூறலாம். வள்ளுவணுர், கணபூசியார், சாக்கரதீசு, எபிரேய முனிவர்கள் முதலிய உலகப் பேரறிஞரோடு வைத்து எண்ணைத்தகுல் பெரியார் ஆவர். தமிழ் மக்களுடைய உள்ளத்திலேயே வேரூன்றி நிற்கும் சில நூல்களுள் இது முதன்மை பெற்ற தாகும்.

இங்கிலாந்து, பிரான்சு, சருமணி, இத்தலி முதலிய மேல் நாடுகளில், இந்நூல் தக்க இடம்பெற்றுள்ளது. இந்தியாவில், பரவியுள்ள எல்லாச் சமயத்தினரும் வள்ளுவஞரைத் தங்கள் தங்கள் சமயத்தவர் என்று சொல்லிக்கொள்ளப் பெருமை அடைகிருர்கள். கிறித்தவப் பாதிரிமார்கள். இந்நூலே ஆண்ட வன் மவேமேல் அருளிய திருமோழிகளின் எதிரொலி எனச் சொல்லிக் கொள்ளும் அளவு முன்வந்துள்ளார்கள். ஒரு நூற் ருண்டுக்கு முன், அஃதாவது ஆயிரத்தெண்,ஹூற்று நாற்பதில், திரையோ என்னும் பாதிரியார் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட் டுள்ளார்.

"இக் காட்டின் இலக்கியத்தின் பகுதிகளில் ஒன்றுகவும், உண்மையான உயர்வுடையை நூலாகவும், குறன் கெம்முடையை கருத்தை இழுப்பதற்கு வவிய உரிமை உடையதாக இருக் கின்றது. இதன் ஆசிரியர் ஒவ்லொரு மரபுக்கும் தனியாக உள்ள கீதிகுகுத் தள்ளிவீட்டு, எல்லார்க்குர் பொதுவான கீதி கேகுக் கூறுமிடத்து மனுநூல் முதலிய சாத்திரங்களில் கூறும் சுவையற்ற சடங்கு விபரங்களே யெல்லாம் ஒதுக்கி விட்டார். இவ்வாறு பொதுவாக ஒரு பெருமிதே கடைமையை கிலேத்து வைத் துள்ளார்."

வள்ளுவனர், பழைய நாட்களில் வாணியம் சிறந்த பட் டினமும், தமிழ்நாட்டுத் துறைமுகமுமாக விளங்கியதும், இப் பொழுது சென்ன மாக**சின்** ஒரு பகுதியாக உள்ள துமான மயிலாப்பூரில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றி யவராவார்.

SAYINGS OF ST. VALLUVAR

These sayings, given in the following pages, are taken from the One thousand three hundred and thirty sayings from Thirukkural, a masterpiece of Tamil Literature, and one of the highest and purest expressions of human thought. The author of this work is one of the geniuses of the world and he is to be ranked with the ancient Hebrew prophets, Confucius, Socrates and other early leaders of human thought and morals. This work is one of the select number of great works which have entered into the very soul of a whole people and which can never die.

It has found a home in England, France, Germany and Italy. Every sectarian in India claims kindred with the author. The Christian missionary has gone so far as to call this grand system of morals, an Echo of the Sermon on the Mount. The Rev. Drew wrote in 1840 thus:—"The Kural has a strong claim upon our attention, as a part of the literature of the Country, and as a work of intrinsic excellence. The author, passing over what is peculiar to particular classes of society, and introducing such ideas only as are common to all, has avoided the uninteresting details of observances found in Manu and the other Shastras; and thus in general maintains a dignified style".

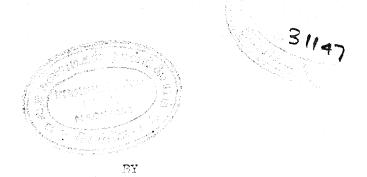
The author was born some 2000 years ago at Mylapore, a suburb of Madras, then a leading emporium of Tamil land and one of the centres of Tamil learning.

வள்ளுவர் வரய்மொழி க தள்ளா விளேயுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச் செல்வருஞ் சேர்வது நாடு

தேறிப்பு

நாடு என்பதை நிலப்பரப்பின் அளவால் பகுத்துக் குறுது, அங்கு வாழும் மக்களின் பண்பால் கூறி இருப்பது, மக்களின் உயர்வே நாட்டின் உயர்வு என்பதை வலியுறுத் தும்; அறிவாலும் உழைப்பாலும், நாட்டின் விளவளின யும் பொருள் வளினயும் உயர்த்துவாரும், மாசறு காட்சி யும் தாய நெறியும் உடைய பெரியோரும், எவ்வளவுக்கெவ் வளவு உயர்ந்துள்ளார்களோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு நாடு உயரும். ஆருச்சிற்றம்பலம் இருச்சிற்றம்பலம்

BEHEDIQUION

His Holiness

Sri La Sri. AMBALAVANA DESIGA SWAMIGAL

MAHASANNIDHANAM OF THIRUVAVADUTHURAI ADHEENAM.
THIRUVAVADUTHURAI, TANJORE DISTRICT,
SOUTH INDIA.

வள்ளுவர் வாய்மொழி உ

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ் சேரா தியல்வ*து ந*ாடு.

கு றிப்பு

நாட்டின் இலக்கணம் கூறும் வகையால் நாட்டை ஆள்வாரது கடமைகளேக் கூறுகின்ருர். வீனேவைப் பெருக்கிப் பசிப்பிணி தஃகோட்ட வொட்டாமல் தடுப்ப தும் தக்க முறைகளால் நாட்டில் நோய் பரவாது தடுத் தலும், வேற்று நாடுகளோடு வைத்துக்கொள்ளும் உற வீனுல் பகைவர் படையெடுக்கவொட்டாது தடுத்தலும் முதற்கேடமைகளாகும்.

ST. VALLUVAR'S SAYINGS 2

HAT is a 'Land' whose peaceful annals know,

Nor famine fierce, nor wasting plague nor ravage of
the foe.

Note

By way of defining the ideal country, the above couplet stresses on the prime duty of the rulers to keep the country free from famine and pestilence by increased production and preventive measures. The foreign policy should be such as not to make any one attack the country.

வள்ளுவர் வாய்மொழி க

பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வே*ந்*தலேக்கும் கொல்கு*று*ம்பு மில்ல*து* நாடு.

கு றிப்பு

ஒரு நாட்டின் அமைதியைக் குஃப்பன, பல வகை யான கொள்கைகள் யுடைய அளவுக்கு மேற்பட்ட எண் ணிக்கையுள்ள சிறு கட்டங்களும், ஆட்சியாளருடனி ருந்து ஒற்றுமையாக இருப்பார்போல் தன்னக்காட்டிக் கேடு விளுக்கும் சிலரும், அமைதியைக் குஃத்து அதறைற் பயன் அடைய எண்ணிக் கொடுந் தொழில்களேச் செய்யும் கட்டத்தாரும் என மூன்று பகுதியுள் அடங்குவனவாம்.

RÓM factions free, and desolating civil strife, and band
Of lurking murderers that king afflict, that is the 'Land'.

NOTE

Great number of combines with differing creeds, internal dissensions and law breaking organisations with the only motive of creating disturbances associated with terror are the chief enemies of peace within the land.

25

வள்ளுவர் வாய்மோழி ச காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல் பேதைமை யெல்லா*ந் த*ரும்.

குறிப்பு

அரசியல் அலுவல்களே, தம் கடமையைச் செய்யும் அறிவும் ஆற்றலும் உள்**ளவர்**களுக்கே கொடுத்தல் வேண் டும். அவ்வாறன்றி வேறு அன்பு காரணமாகப் பிறர்க்குக் கொடுப்பின் அறியாமை காரணமாகப் பெருங்கேடு விளே யும்.

Y fond affection led, who trusts in men of unwise soul, Yields all his being up to folly's blind control

NOTE

Services of the state should go only to men who have got the knowledge and capacity to discharge their duties. If preference goes by love and affection, the result will be disaster born of ignorance.

வள்ளுவர் வாய்மோழி டு

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

குறிப்பு

ஒருவன், தான் உயர்ந்த நிஃபில் இருந்து தன் பெரு மையைப் பாராட்டிக் கொள்ளும்பொழுது, முன்னுளில் அவ்வாறு பெருமை பாராட்டியதால் சோர்வடைந்தவர் களின் கேட்டை நிணேந்து அத்தகைய சோர்வுக்கு ஆளா காமல் இருத்தல் வேண்டும்.

HINK of the men whom scornful mind hath brought to nought,
When exultation overwhelms thy wildered thought.

NOTE

When people in position get elated on account of some success in some fields of their activities, they are apt to become lethargic. The only antidote is to recollect the lives of those that fell from their exalted position.

வள்ளுவர் வாய்மொழி கூ எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை பெஞ்ஞான் அம் வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில்.

கு நிப்பு

யார் யார் எவ்வெப்பொழுது என்னென்ன செய்கின் ருர்கள் என்று அவ்வப்பொழுதே ஒற்றர்களால் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது நாடாள்பவன் கடமையாகும்; அதுவே நேர்மையும் அமைதியும் நிஃபெற வழியுமாகும்.

TACH day, of every subject, every deed, 'Tis duty of the king to learn with speed.

NOTE

The spy system and the intelligent police system should be such as to keep the administrators informed of all that happens in different places which are likely to impede the maintenance of law and order.

வள்ளுவர் வாய்மொழி எ

சான்றவர் சான்முண்மை குன்றி**ன் இருநி**லந்**தான்** தாங்கா**து** ம**ன்**னே பொறை.

கு றிப்பு

கேர்மைக்கும், புலமைக்கும் உறைவிடமாயிருப்ப வர்கள்தாம் குடிகளுக்குத் தஃவராகும் தகுதியுடைய வர்கள். அவர்களே இவத்திண்மையைப் புரப்பவர்கள் அவர்கள் அத்தகைய மல்தகைமைகள் அற்றவர்களாளுல் என்றும்? உலகர் தேகள்பட்டுப் போகுமன்றே!

HE mighty earth its burthen to sustain must cease, If perfect virtue of the perfect men decrease.

NOTE

Leaders of men are the embodiments of culture and virtue. It is they who maintain the solidarity of the society. What will happen if they prove lacking in their noble qualities? The very earth will go to pieces.

7 33

வள்ளுவர் வாய்மொழி அ

சால்பிற்குக் கட்டளே யாதெனில் தோல்வி தூலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

குறிப்பு

ஆட்சி முறையில் நாட்டின் நலங் கரு இ எண்ண வேண்டிய பல பொருள்களிலும் அவ்வாறு எண்ணி முடிக்கும் பொறுப்புடையார் காய்தல் உவத்தலில்லாது உண்மையான நன்மையைக் காண வேண்டும் என்னும் கருத்துடையராதல் வேண்டும். இத்தகைய மன நிலேயே அரசியல் துறையில் செவ்விய நிலே எனப் பெயர் பெறும். ஒருவர் செவ்விய நிலேயுடையரா அல்லரா என்பது, தம்மின் மெலிந்தாரிடத்திருந்து வரும் உண்மை நன்மையை மேற் கொண்டு தம் கொள்கையைத் தோல்வியுற்றதாக மன முவந்து கொள்ளும் செயலாலேயேதான் காணப்பெறும். வெறும் வாய்ச்சொல் பயன் இலவாம்.

To bear repulse from even meaner men resigned.

NOTE

Keeping an open mind, in searching solutions for several problems of the state, is the chief mental quality of the men in responsible positions. This is what is called perfection in a politician. The real test will be found only when they accept their defeat even in the hands of men of lesser position.

வள்ளுவர் வாய்மோழி கூ

ஊழி பெயரினு**ந் தாம்பெயார்** சான்ருண்மைக்(கு) ஆழி யெனப்படு வார்.

குறிப்பு

வானமும், நிலனும் தம் நிலேயிலிருந்து மாறுதலுங் கூடும். ஆய்ந்து கடைப்பிடித்து உயர்ந்த கொள்கையுடை யார் தம் நிலேயிலிருந்து ஓரணுவளவும் சாயார்.

ALL them of perfect virtue's sea the shore, Who, though the fates should fail, fail not for ever more.

NOTE

The sky may fall, the earth may break, but the men of perfect virtue will not swerve an inch from the stand they took on mature considerations of fundamental moral principles.

வள்ளுவர் வாய்மோழி மி

பல**குடை** நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர் அலகுடை நீழ லவர்.

குறிப்பு

நிலத்தை உழுது பெரும்பயன் கொள்வாரது துணே கொண்டு நாட்டை ஆளின், பல நாடுகளுக்கும் உதவும் முகத்தானே தங்கள் ஆட்சியின் பயணேக் கொடுப்பர்.

'ER many a land they 'll see their monarch reign, Whose fields are shaded by the waving grain.

Note

The nation that shelters the men working on the fields producing bumper crops will give shelter to many nations. The importance of agriculture is stressed.

39

43370

வள்ளுவர் வாய்மொழி கக

இன்மையி னின்னு துடைமை முறைசெய்யா ம**ன்**னவன் கோற்கீழ்ப் படி**ன்.**

குறிப்பு

உடைமை, வறைமை என்னும் சொற்கள் ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்புடையனவேயாம். அறம் முறை தவறி நாட்டில் நீலவுமானுல், பொருள் நீஃ பெரிதும் மாறுபடும். ஆதலால், செல்வ நீஃயிலும் வறிய நீஃயே இன்பந் தருவ தென்பதை விளக்கியவாரும். மக்களது செல்வ நீஃயே ஒரு நாட்டை வலுவுள்ளதாகவும், பயனுள்ளதாகவும் செய்வ தென்பதும், வறிய நீஃ அந்நாட்டை இரங்கத் தக்கதாக வும் இழிக்கத் தக்கதாகவும் செய்யும் என்பதும் உலகறிந்த உண்மை.

O poverty it adds a sharper sting, To live beneath the sway of unjust king.

NOTE

Prosperity and prosperity are relative terms. Prosperity becomes more painful than poverty in a land where unjust economic laws prevail. Needless to say the prosperity of men makes a nation powerful and useful, while the poverty of men makes a nation an object of pity and derision.

41

வள்ளுவர் வாய்மொழி கஉ

வேலொடு நின்*ரு*ன் இடுவென் றதுபோலும் கோலொடு நின்*ரு*ன் இரவு.

குற்ப்பு

ஆளுவோரின் ஆண் கொண்டு மக்களிடத்துப் பொருள் வேண்டு மென்று எவ்வளவு நயந்து கேட்பினும் கொடுத்தே திரவேண்டும். இல்லேயேல் தன்பத்துக்கு ஆளாவார்கள். கூரிய வேல் கொண்டு ஒரு கள்வன் வழிச் செல்வோனுப் பார்த்துக் 'கைப் பொரு'ள வைத்துப் போ' என்று கூறும்பொழுது மறுத்தால் என்னு ஆகும் என்பதை உணர்தல்வேண்டும்,

S' Give' the robber cries with lance uplift, So kings with sceptred hand implore a gift.

NOTE

When men in power approach the public for any kind of donation in whatever humble form, they resemble the men with spear who go on begging gifts. Needless to say it is the fear of the spear that makes people to part with their money and not any willingness on the part of those who give.

வள்ளுவர் வாய்மொழி கங

இதனே மிதனு விவன்முடிக்கு மென்ருய்**ந்**(து) அதனே யவன்கண் விடல்.

குறிப்பு

ஒருவேனுக்கு ஒர் அலுவல் இடுவதற்குமுன் அவன் அவ்வலுவலே முடிக்கும் ஆற்றல் உள்ளவனு என்று நன்று கத் தெரிந்த பின்னரே கொடுக்கவேண்டும். கொடுத்த பின்னர் அவனிடத்து முழுப்பொறுப்பும் விடுதல்வேண்டும். யாரும் இடையில் தஃயிடுதல் கூடாது.

HIS man, this work shall thus work out.' let thoughtful king command;
Then leave the matter, wholly in his servant's hand.

Note

The magnitude of the work and the capacity of the man to whom that work is entrusted should be well thought out before entrusting the work. Once entrusted no one should interfere however great he may be.

வள்ளுவர் வாய்மொழி கச

அன்பறிவு தேற்றம் அவாவின்மை மித்நான்கும் நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

கு நிப்பு

அரசியல் பொறுப்புள்ள அலுவல்களில், ஆட்சியில் பற்றும், அன்பும், அறிவும், தெளிவும், பேராசை யடையாப் பெருங்குணமும் வாய்ந்தவர்களேயே அமர்த்தல் வேண்டும்.

loyal love with wisdom, clearness, mind from avarice free;
Who hath these four good gifts should ever trusted be.

NOTE

In selecting the responsible officers of the state the choice should fall on those who have the sense of loyalty, knowledge of the subject, clearness of vision and freedom from avarice to their credit.

வள்ளுவர் வாய்மொழி கடு

நன்ருற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர் பண்பறிந் தாற்*ரு*க் கடை.

குறிப்பு

பிற நாட்டிடத்துத் தூது செல்வோர் அந்நாட்டு மக்களேப் பற்றியும், அங்கு நடக்கும் ஆட்சி முறையைப் பற்றியும், மக்களின் பழக்க ஒழுக்கங்களேப் பற்றியும், பொதுவாக அந் நாட்டவர் மனப் பான்மையைப்பற்றியும் நன்றுக உணர்ந்தவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இல்ஃல யேல் தூது செல்பவர்கள் செய்கின்ற எவ்வகைப்பட்ட நன்மையும் பயன்படாத தோகும்.

HOUGH well the work be done, yet one mistake is made,
The habitudes of various men when no regard is paid.

NOIE

The ambassadors should have a clear and complete knowledge of the people and administration to which they are sent; besides, they should have entered into the spirit that regulates the ways and forms of thinking and living of those people. Without this, it is possible to have their mission failed notwithstanding the good and noble work done by an ambassador.

/11 49

வள்ளுவர் வாய்மோழி ககூ

இடிப்பாரை யில்லா**த வே**மரா **மன்**னன் கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்,

குறிப்பு

இவ்வுலகம் கருத்து வேற்றுமை கிறைக்துளது. இன்றியமையாத பல பொருள்கூடிப் பற்றியும் கருத் துக்கள் வேறுபட்டுள்ளன. தம்மோடு மாறுபட்ட கருத்தைத் தக்கவாறு ஆராயாமல் தஃபெடுக்க ஒட்டாது ஆழ்த்தும் எந்த ஆட்சியும் நலியக் கூடியதே யாம். இத் தகைய ஆட்சியை நலியச் செய்வதற்கு வேறு பகை வர்கள் வேண்டாவாம். மாற்றுக் கருத்தே ஆட்சியின் மாட்சி யாம்.

HE king with none to censure him, bereft of safeguards all,
Though none his ruin work, shall surely ruined fall.

NOTE

World is full of difference in opinions on vital subjects. If any administration, by the strength of its power, crushes any opposing views without due consideration, it is doomed to fall even without any enemies working against it. Opposition is the strength of a Government.

வள்ளுவர் வாய்மொழி கஎ

இடிக்கு ந் தூணயாரை யாள்வாரை யாரே கெடுக்கு ந் தகைமை யவர்.

马通山山

ஆட்சியில் தவறு கண்ட இடத்து இடித்துக் கூறித் திருத்தும் பெரியார் துணேகொண்டு ஆட்சி நடத்தப் பெறின், அவ் வாட்சியை அழிப்பார் யாரும் இல்ஃ. எதிர்த்து உண்மை கூறுவாரைப் போற்றும் முறை வலி யுறுத்தப்பெறுகிறது இச் செய்யுளகத்து.

HAT power can work his fall, who faithful ministers
Employs, that thunder out reproaches when he errs.

NOTE

The benefits of opposition in a Government are rightly emphasised. Our saint says that nothing in the world can change an administration which supports the thundering voice of the opposition.

வள்ளுவர் வாய்மொழி கஅ

நட்டார்க்கு **ந**ல்ல செயலின் விரை,ந்ததே ஒட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

குதிப்பு

உலகில் அமைதி நீலவுவதற்கு ஒவ்வொரு நாடும் செய்யத் தக்கவை என்ன என்பதை இக்குறள் விளக்கு நிறது. கேய நாடுகட்கு உதவி புரிவது வேண்டியதே எனினும், வீரைந்து செய்ய வேண்டியது, பகை நாடுகளி டத்து வேற்றுமைக்குக் காரணங்களே நீக்கி, அவைகளே கேய நாடுகளாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டுவதே யாகும். இது உலக அமைதிக்குச் சிறந்த தொரு வழியாம் என்பது தெளிக.

HAN kindly acts to friends more urgent thing to do Is making foes to cling as friends attached to you.

NOTE

The contribution of each country towards the maintenance of universal peace is indicated in the above couplet. Allied countries are always helpful to each other and will not hesitate any kindly act; this will help to promote international welfare of a group of nations; but pacifying the differences and getting friendly with enemies is sure to contribute to the universal peace. So, such opportunities should be embraced without loss of time.

வள்ளுவர் வாய்மொழி கக

அரம்போலுங் கூர்மைய சேனு மரம்போல்வர் மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

குறிப்பு

ஆட்சியாளர்க்கு கேர்மையான அறிவு இன்றியமை யாது வேண்டப்படுவ தொன்றே யாயினும், மக்களிடத்து அன்பு காட்டும் மனப் பான்மை இல்ஃபேல், ஆட்சி யாளர் மக்களாகக் கருதப்பெருமல் உயி ரில்லாத மேர மாகக் கருதப் படுவார்கள்

HOUGH sharp their wit as file, as blocks they must remain
Whose souls are void of courtesy humane.

NOTE

Sharp intelligence is no doubt a requisite quality in an official of the state. But it is of no use when human touches are wanting.

57

வள்ளுவர் வாய்மொழி உல

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார் குன்றுவ செய்த விலர்.

கு நிப்பு

உயர்ந்த குடிப் பிறந்தவர்க்கே அரசியலில் பொறுப் புள்ள அலுவல்கள் கொடுத்தல் வேண்டும். ஏனெனில், எத்துணேக் கையூட்டுப் பொருளும், அவர்களே நேர் வழியி னின்றும் நீங்கித் தீமை செய்ய வன்மை உடையராகச் செய்யாது.

The men of noble race to soul-degrading sin

NOTE

Men of noble birth are specially required for services where temptation exists. So the quality of the noble birth is defined as one which millions and billions cannot shake from the path of rectitude.

வள்ளுவர் வாய்மொழி உக எட்பக வன்ன சி*அமை*த்தே யாயிணும் உட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

குறிப்பு

நாட்டுக்குள் உட்பகை ஒரு சிறிதளவேனும் வளர்வ தற்கு இட மளித்தல் கூடாது. இடம் கொடுப்பின், அவ் வுட்பகை பெரும் பகையாய் வளர்ந்து பெருங் கேட்டை விளேவிக்கும்,

HOUGH slight as shred of sesame seed it be Destruction lurks in hidden enmity.

NOTE

Internal dissensions should not be allowed to remain even in a minutest measure. Such dissensions are sure to develop themselves to the dangerous position of an internal war.

வள்ளுவர் வாய்மொழி உஉ

உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

குறிப்பு

மாறுபாடுடைய நாடு தன் எண்ணங்களில் பெரு மிதம் கொள்ளுமாறு விட்டு ரிற்கும் எந்த நாடும் உரிமை யுடன் வாழ இயலாது. பகைவர்கள் பெருமிதத்தைத் தொஃலக்க வேண்டுவது நாட்டின் கடமையாம். படை யெடுப்பவரைத் தோழ்த்திருப்பது பயனில் செயலாய் முடியும்.

UT breathe upon them, and they surely die, Who fail to tame the pride of angry enemy.

NOTE

If an encroaching enemy is allowed to be proud of his plans, no country can have any independent existence. So the pride of an enemy country should be shattered before invasion.

வள்ளுவர் வாய்மொழி உட

இ**ள தாக முள்**மரங் கொல்க க**ளயுந**ர் கைகொல்லுங் காழ்த்த விட**த்து**.

குறிப்பு

அயல் நாடுகளில், தன் நாட்டோடு பகை கொள்ளக் கூடிய எண்ணங்கள் எவ்வளவும் வெளிப்படாது சிறிய அளவில் தோன்றிஞ்லும், அதனேத் தெளிந்து, தொடக் கத்தே சீர்பெறச் செய்வது ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் கடமையாம். பகைமைக் கருத்துக்களே வளரவிடின், பின்னர் அணுகுவதும் இயலாது. கெருங்குவோரைப் புண்படுத்தவுங் கூடும். இவ்வுண்மை, உருவகத்தால் இக்குறளில் காட்டப் பெற்றது.

ESTROY the thorn, while tender plant can work thee no offence;

Matured by time, 't will pierce the hand that plucks it thence.

MOTE

It is the duty of the administrators of a country to discern any inimical idea that may appear in however insignificant form in adjoining countries. Then, it will be easier to set aright things. If such ideas are allowed to develop, it will be hard of approach and may bruise him who approaches. This truth is metaphorically expressed in the above couplet.

x 65

வள்ளுவர் வாய்மோழி உச

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறி **தின்மை** இன்மையா வையா **த**லகு,

குறிப்பு

நாகரிகம் மிக்க உலகில் மக்களுக்கு வேண்டுவென பெல. அவற்றை அடையும் வழியும் பலவாக அமைந்துள்ளன. வேண்டைப்படுவனவற்றுள் பல உண்கைமையாகவே வேண் டேப்படுவன அல்ல. பல வேற்றுப் பொருள்களால் தணித் துக்கொள்ளக் கூடியன. ஆணுல், வேண்டெப்பெறுவனவற் றுள் முதன்மை இடத்தைப்பெறும் அறிவினும் சிறந்தது வேறில்லே. அது குறையுமாயின், மக்களும் நாடும் அடை யும் அல்லல்கள் பல. எனவே, அறிவைத் தோன்றச்செய்து பெருக்கிப் பரப்ப வேண்டுவது ஆட்சியின் கடமையாம். அறிவுடையாரே அறிவைப் பரப்பவல்லார். அறிவே நாட்டின் வேலீமை.

Want of other things the world will not as want esteem.

NOTE

The wants of a man in a civilised society are many. The ways for satisfying the wants are also many. Several wants can be replaced and several wants are imaginary. No want in a man will be as disastrous to self and society as the want of knowledge. So, it is the duty of the Government to spread knowledge, to create, develop and spread knowledge with the help of men of real knowledge.

வள்ளுவர் வாய்மொழி உடு நிலேமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தாண தலேமக்க ளில்வழி யில்.

குறிப்பு

ஒரு படையில் போர் செய்யு மக்கள் பலர் கூடி இருப் பினும், அப்படை நிஃப்பதா குஃவேதா என்பது படைத் தேஃவேனின் தூஃமைத் தகுதியையே பொறுத்துளது.

HOUGH men abound, all ready for the war. No army is where no fit leaders are.

Note

To be or not to be of an army depends on the leadership of the commander.

வள்ளுவர் வாய்மொழி உசு

வேலன்*று* வென்றி தருவது ம**ன்**னவன் கோல**தா**உங் கோடா தெனின்.

கு 🎽 ப்பு

நிவேத்த அமைதியைத் தரக் கூடிய வெற்றி படைச் சிறப்பால் வருவதொன் றன்று. திட்டமான சட்டங்களும், அவற்றை ஓரமற்றுச் செலுத்தும் ஆட்சித் திறனுமே வெற்றி யென்னும் உயர்வுக்கு உரிய வெற்றியைத் தருவன வாகும்.

OT lance gives kings the victory, But sceptre swayed with equity,

NOTE

The victory assuring permanent peace is not gained by the superior strength of the armed forces. It is the system of perfect laws and impartial methods of administering them, that gives the victory worth its name. வள்ளுவர் வாய்மோழி உஅ

பெருமை யுடையவ சா*ற்ய*வா சாற்றின் அருமை யுடைய செயல்.

்கு நிப்பு

முன்னேற்றத்துக் கண்ணுள்ள எந்த நாடும் பல அரிய செயல்களே மேற்கொள்ள வேண்டியது இன்றி யமையா தாகின்றது, மேற்கொள்ளும் அரிய செயல்களே வெற்றியுடன் முடிப்பதற்கு உண்மையான பெரியோர் துணேயும் இன்றியமையா தாகின்றது எனவே, உண்மைப் பெரியோரைப் பெருமைப்படுத்துவது நாட்டின் கடமை யாம். உண்மைப் பெருமை எது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வது அவரவர் ஆற்றும் அருஞ் செயல்களேக் கொண்டே யாகும்.

HE man endowed with greatness true, Rare deeds in perfect wise will do.

NOTE

In the programme of any progressive state, it becomes inevitable to perform very many impossible tasks. To undertake and complete such tasks, the services of really great men become necessary. So, it is the duty of the state to confer greatness on those who are really great. The test for real greatness is the capacity to undertake and complete almost impossible tasks.

வள்ளுவர் வாய்மொழி உக

பிறப்பொக்கும் எல்லா வுயிர்க்கும் **சிறப்பொவ்வா** செய்**தொ**ழில் வேற்றுமை யா**ன்**.

குறிப்பு

மக்கள் பிறப்பால் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் அல்லர். அவரவர்கள் செயலால் தான் உயர்வும் தாழ்வும் ஏற்படு கின்றது. நாட்டிற் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் அவ ரவர்கள் திறமையோடு தங்கள் அலுவல்களேச் செய்ய வாய்ப்புத் தருதல்வேண்டும். அங்ஙனம் வாய்ப்புக் கொடுத்த இடத்து அவரவர்கள் அலுவல்களில் மேம்பாடு காணலாம். பிறப்பு முதலியவை, மேம்பாடு அடைதற்கு ஒரு தடையாக இருத்தல் கூடாது.

LL men that live are one in circumstance of birth; Diversities of works give each his special worth.

NOTE

All men are born equal. It is only the subsequent circumstances of life that makes them great or small. So it is an unwise policy for any state to give preferences according to the accidents of birth. Equal opportunity should be given to all men born in a state. The greatness of any man depends on his mental and moral qualities and he rises or falls according to the deeds he performs. The society should break all barriers of preferences and prerogatives.

வள்ளுவர் வாய்மொழி நம் பற்றுள்ள மெண்னு மிவறன்மை எற்றுள்ளும் எண்ணப் படுவதொன் றன்று.

<u>கு இப்பு</u>

தமக்குக் கிடைத்த பொருளேயும், பதவியையும் விட வேண்டிய காலத்து விடாது பற்றிக்கொண்டு நிற்கும் தாழ்ந்த பண்பு, குற்றங்க வெல்லாவற்றுள்ளும் பெருங் குற்றமாகும். மற்றைய குற்றங்களால் உண்டாகும் கெடுதியை விட இதனுைண்டாம் கெடுதி மிகப் பெரிது.

HE greed of soul that avarice men call. When faults are summed, is worst of all.

NOTE

Of all faults and base qualities of the mind, the worst is the vulgar greed that tempts one to cling to a place of honour or emolument when the time comes for him to leave that. This is the worst sin in an administrator or in an officer of a state and the evil effect of this on society is worse than all other sins combined.

வள்ளுவர் வசய்மோழி நக

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்**புடை** வே*ந்*தன்

கவிகைக்கீழ்த் தங்கு மூலகு.

கு நிப்பு

ஆட்சி நடத்துங்கால் எதிர்ப்பை வரவேற்க வேண்டும் என்பதையும், எதிர்த்துக் கூறுவோர் எவ்வளவு கைக்குஞ் சொல்லால் கூறினும் அவற்றை ஆய்ந்து தக்க முறையில் ஏற்று ஆவன செய்யவேண்டும் என்பதையும் இக் குறள் வலியுறுத்துகின்றது. அன்றியும் இத்தகைய செயலே தம்மை ஆட்சியில் செடுநாள் நிஃத்திருக்கச் செய்யும் என்றே இன்னுரையையும் பகர்கின்றது.

HE king of worth, who can words bitter to his ear endure, Beneath the shadow of his power the world abides secure.

NOTE

The importance of opposition in any good form of Government is emphatically expressed by our saint. He requires the administrators of the state to be not only tolerant towards opposition but get profitted by paying attention to the opposing views even when they are expressed in the most unpleasing way, bittering their ears. Our saint gives temptation to those that are in power saying this quality will increase and extend their power continuously.

XI 81

மக்கள் மதிப்பு

அவமதிப்பும் ஆன்ற மதிப்பும் இரண்டும் மிகைமக்க ளாண்மதிக்கற் பால— நயமுணசாக் கையறியா மாக்கள் இழிப்பும் எடுத்தேத்தும் வையார் வடித்தநூ லார்.

நாலடியோர்.

கு நிப்பு

ஆட்சியாளர், தாம் நடத்தும் அரசியலக் கல்வி கேள்வி களில் உயர்ந்தோர் எவ்வாறு மதிப்பிடுகிறுர்கள் என்பதனே யுணர்ந்து, குற்றங்குறைகள் இருப்பின் தம்மைத் திருத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். கல்வி கேள்வி முதலிய இல்லாப் பிறர் தூற்றுதஃயியம் போற்றுதஃயியம் ஒரு பொருளாக எண்ண வேண்டுவதின்று. இது தான் நூஃ ஆராய்ந்த பெரியோர் கருத்தாகும். நாலடியார், திருக்குறளோடு வைத்து எண்ணப்படும் உயரிய நீதி நூலாகும்.

PUBLIC OPINION

LAME or praise, when comes from great Men of learning and sane views, We should take and get reformed; Who will stoop to hear the voice That comes from low as praise and blame? Essence of learning teaches so!

Naladiar.

NOTE

Any cultured society considers the public opinion as an all powerful factor in regulating the affairs of the state. Leaders of nation are guided by that. In the above poem, the saintly author advises us to distinguish between the opinions that are to be respected and those that are to be rejected. The value of the voice is judged from the emanating place. Naladiar is a didactic work of great value counted along with Tirukkural.

ருரங்கின் கைக் கொள்ளி

உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்த பெருமை அடந்கமில் உள்ளத்த ஞகி— நடக்கையின் ஒள்ளியன் அல்லான்மேல் வைத்தல் குரங்கின்கைக் கொள்ளி கொடுத்து விடல் பழமொழி

குறிப்பு

பதிணெண் கீழ்க்கணக்குகளில் ஒன்ருகிய பழ மொழி என்னும் நூலிலிருந்து மேற்குறித்த செய்யுள் எடுக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்நூல், மிகப் பழங்காலத் துப் பெருவழக்கிலிருந்த பழமொழிகளே அடிப்படையாக வைத்து முன்துறையரையளூர் என்னும் பேரறிஞர் ஏறக் குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்குமுன் இயற்றி யிருக் கிருர். உலகிலுள்ள பல தகுதிகளே மக்கள் செல்வ நில் யாலும் வேறு ஆதரவுகளாலும் அடைகின்ருர்கள். இவ் வாறு அடைகின்றவர்கள் அடக்கமும், நற்பெயரில் கோக்க மும் இல்லாராயின், பரந்ததீங்கு விளேயும் என்பதை மேற் செய்யுள் வலியுறுத்துகின்றது.

MONKEY WITH A BURNING STICK

O raise a man because of wealth
To places high and leading,
When he hasn't got control
Of his self and passions,
And in conduct low and base,
It is to give the burning stick
In the hands of monkey.

Pazhamozhi.

NOTE

This passage from Pazhamozhi, an ancient collection of Tamil proverbs by a chieftain named Munthurai Araiyanar, emphasises the qualities that are necessary in a man, who is made to occupy important positions in the society. The danger of raising people without those qualities is well illustrated by the proverb, "Giving the burning stick in the hands of monkey".

என் நாட்டின் நீதி

கண்ணகி,

கோயில் மன்னினக் குறுகினள் சென் அழி நீர்வார் கண்ணே எம்முன் வந்தோய் யாரை யோநீ மடக்கொடி யோய்எனத் தோ மன்னு செப்புவ துடையேன் எள்ளறு சிறப்பின் இமையவர் வியப்பப் புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன்; அன்றியும் வாயில் கடைமணி நடுநா நடுங்க ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்தன் அரும்பெறல் புதல்வின் ஆழியின் மடித்தோன் பெரும்பெயர்ப் புகார்என் பதியே.

சிலப்பதிகாரம்.

குறிப்பு

தமிழ் நாட்டின் நீதி முறையை இச் செய்யுட்பகுதி விளக்குகின்றது. கண்ணகி தன் குறையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள மன்னன் அவையை அடையும் எளிய நிஃயும், அஞ்சாது தன் குறையைக் கூறும் வீரமும், தான் தோன்றிய நாட்டின் மன்னர்கள் நீதி வழங்கும் சிறப்பை எடுத்துக் கூறும் பெருமிதமும் ஆகிய இவைகள் கருதேற் பாலன வாம். சிலப்பதிகாரம் தனித்தமிழ் காப்பியமாகும். சங்க காலத்தது.

JUSTICE IN MY LAND

H! who are ye, eyes in tears?" Asked the king. And she replied: "Oh! you king of confused mind, I with complaint here have come; I come from Pugar famed for justice Where the ruler gave himself Just to save a hostage bird; Mind you, Oh king! he gave his body To save a bird that found refuge. A weeping cow once rang the bell To get an audience of the king; She lost her calf a tender one! Who killed the calf? None but king's son Who drove the car on lurking calf; Accident! Accident! No thought he had To run the car to kill the calf: Many and many were the laws The priests and elders gave the king To excuse the son, the only heir. Shook his head in disdain, Rose the king from exalted throne, Took his son and ran the car Over him, who should succeed The noble throne of Chola clan. Thus was justice met to all. This is the place from which I hail That is justice we have known.

Silappathiharam.

NOTE

This passage is from Silappathiharam, an early epic of excellence. This is nearly 2000 years old.

How proud Kannaki feels of her land and the justice of the rulers!

கன்னின்முன் எந்தை கணவன் களப்பட்டான் முன்னின்று மொய்யவிந்தார் என்னேயர்-பின்னின்று கைபோய்க் கணேயுதைப்பக் காவலன் மேலோடி எய்போற் கிடந்தானென் ஏறு

வின்முன் கணேதெரியும் வேட்டைச் சி**ற**சிரூர் முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்றே—மன்முன் வரைமார்பின் வேல்மூழ்க வாளழுவந் தாங்கி உரைமாலே சூடினுன் ஊர்

உறையார் விசும்பின் உவாமதி போல நிறையா நிலவுத லன்றிக்—குறையாத வங்கம்போழ் முந்நீர் வளம்பெறினும் வே*ரு*மோ சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு.

புறப்பொருள் வெண்பொமாகூ

g giù y

மேற்குறிப்பிட்டுள்ள புறப் பொருள் வெண்போ மாகூ யின் செய்யுட்களுள், முதலாவதில் ஒரு பேண்ணின் வீர வுணர்ச்சியும், இரண்டாவதில் இளமையிலேயே படைத் தொழிலில் மனப்பாங்குடையராய்ச் சிறுவர்கள் விகோயா டும் விகோயாட்டும், மூன்ருவதில் வெற்றிபெற்றவர்கள் தங்கள் உள்ளத்தை மாற விடாமல் ஒரு ஙிகூயில் நிறுத்தும் பெருமிதமும் ஆகியவைகள் விளைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. நாட்டில் வீரம் பெருகுவதற்கான நிகூகளும், வீரத்தால் பெற்ற வெற்றியால் நிகூமாருது மாசற்றிருக்கவேண்டியை கடையையும் அறிவிக்கப்பெற்றுள்ளன.

MARTIAL SPIRIT

Y father lives in stone, a hero's effigy;
My husband fell in battle slain.

My brothers died, resisting the foe to the last
When all the host had perished.

My son, like a porcupine, perished by innumerable darts,
Fell fighting against the foeman's king.

Once in village courtyard children
fitted their arrows to their bows
To shoot the hares that gathered there;
It's heroes now.
Ward off the strokes of hostile king's,

from the mighty breasts
Of their own leaders. Such is the city now.

They change not as in the sky
the changing moon
Though they obtain wealth brought
in ships from over the ocean;
Will their excellence change,
whose hearts are pure
As the white conch shell found
on the ocean's shore?

Purapporul Venbamalai.

NOTE

In these passages from Purapporul Venbamalai the martial spirit of Tamil land is detailed with some vigour. The first passage expresses the heroic spirit of a woman; the second, the village life leading to martial sprit and the third, their noble nature after victory. Even in this most material verse, the Tamil spirit thinks of the next world.

XII 89

போர்க்களத்துப் பெண்மணி

தரைமகள் தன் கொழுநன் தன் உடல ந் தன்னே த் தாங்காமல் தன் னுடலால் தாங்கி விண்ணுட்டு அரமகளிர் அவ்வுயிரைப் புணரா முன்னம் ஆவியொக்க விடுவாளேக் காண்மின் காண்மின். கலிங்கத்தப்பரணி

குறிப்பு

இங்குக் குறிப்பிட்டுள்ள செய்யுட் பகுதி தொள்ளா யிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு, சோழ மன்னர்களின் கலிங்க வென்றியைப் பாராட்டி எழுதப் பெற்றது. யுளில் குறிப்பிட்டுள்ள இபண் மணியின் வீருமும், அன்பும், கற்பும், தாணிவும் எல்லோராலும் மகிழ்ந்து பாராட்டிப் இயற்கையில் பெண் போற்றி வணங்குதற் குரியன. களுக் குள்ள அடக்கம் முதலிய குணங்கள் வாய்ந்த இவள், போருக்குச் செல்லுக் தன் கணவேணே விட்டுப் பிரிய மன மில்லாது, அவணுடு சென்று போர்க் களத்தே அவனுக்கு விதித்துள்ள விதியைத் தானும் பகிர்ந்து கொள்ளத் துணி பகைவர்கள் அம்பால் கொல்லப் வுடன் நிற்கின்றுள். பட்டுத் தஃவன் சாய்கின்றுன். உடனே தரைமகளே அவனுடல் தழுவக் கூடாதென்ற கற்புணர்ச்சியால் பின் னிருந்து உடுஸ் அண்த்து அவளும் விழுகின்றுள். விண்ணுடு செல்லும் அவன் உயிரை அர செய்வாள். மகளிர் வரவேற்று அணேப்பார்க**ே**ள என்ற அதற்கும் மனம் பொருது, அவன் ஆவி விண் ஏகுவதற்கு முன்னர், தன் ஆவியை ஏகச் செய்து விண்ணுட்டிலும் அவனுயி ரைத் தன்னுயிரால் அணுக்கின்றுள். தமிழகம் ஏமாப்ப இருவரும் விண்ணகத்து என்றும் வாழ்வாராக!

A LADY IN BATTLE

O battle goes the warrior brave,
His lovely spouse too follows there;
She sees her husband falling dead,
Embraces him in fear that EarthThe noble lady-will have his touch;
Then she fears his soul will get
The touch of Angels soaring High;
So, she sends her soul in haste,
To meet her lover and embrace.
Neither the maiden Earth nor sky
Soring Angels did she allow
To have an embrace of her lord.
With love and faith they lived in earth
So they live in heaven for ever.

Kalingathupparani 900 years ago.

NOTE

This song in praise of victory over the Kalinga lands by a Chola emperor, was composed nearly 900 years ago. In the above piece a noble incident worthy of respect, regard and admiration for the constancy and firm love of women folk is depicted. The lady, though meek and modest at her home, follows her husband to the battle field to share his fate. Unfortunately, the arrow of the enemy makes him fall dead The faithful wife embraces him standing behind, so that his body may fall on her body without having the dishonour of touching another woman. (The earth is personified as a lady). She sends her soul in advance to greet her husband before his soul reaches there.

அரசே உடல்

வயிரவான் பூணணி மடங்கல் மொய்ம்பினுன் உயிரெலாம் தன்னுயிர் ஒப்ப ஓம்பலால் செயிரிலா உலகினில் சென்று நின்றுவாழ் உயிரெலாம் உறைவதோர் உடம்பும் ஆயினுன்.

கம்பர்

குறிப்பு

இச் செய்யுள் கம்பராமாயணம் என்னும் தமிழ்ப் பெருங்காப்பியத்தினின்று எடுக்கப் பெற்றது. இக்காப் இலக்கியம் பென்னிரண்டோம் நூற்ருண்டினது; வல்லோரால் பெரிதும் போற்றப் பட்டு வான்மீகத்தோடு ஓப்ப எண்ணப்பெறுவது. துளசிதாசர் இக் நூலிலிருக்தே தன் இராமாயணத்தை எழுதும் உள்ளக் கிளர்ச்சியைப் பெற்ருர் என்ற ஒரு செவிவழக்கான செய்தியும் வழங்கி வருகின்றது. மேலும், இச் செய்யுளில் அரசர்க்கும், குடி கட்கும் உள்ள தொடர்பு ஒரு புதிய முறையில் சொல்லப் பெற்றிருக்கிறது. கீழைநாட்டு எண்ணங்களிலேயே இத் தகைய தொடர்பு முதன் முதலாக இந்நூலில் தான் காணப் படுவதாகக் கூறலாம். இங்கு கூறப்பெறும் தொடர்புதான், அடிப்படையான கொள்கையின் குடி அரசின் என்று குறலாம். அரசு உடலாகவும், மக்கள் உயிராகவும் கூறப்படுவதில், மக்களாகிய உயிர் இயக்கும் வழிகளிலே தான் அரசாகிய உடல் இயங்க வேண்டும் என்ற உண்டைம இந் நூலகத்து நன்கு தெரியக் கிடக்கின்றது. காலத்தை நன்கு தெரிந்தும், நிகழ் காலத்தை மன் கு உணர்க்தும், இனி வருங் காலத்தை எதிர்கோக்கியுமே இவ்வாறு கம்பன் முதன்முதல் தானே உணர்ந்து, தன் னறிவீற் கண்டு, தமிழ் மொழியில் வெளியிட்டிருப்பது அணேவரும் தெரிந்து பெருமை படத் தக்கதாகும்.

KING, THE BODY

HE king bedecked with dazzling jewels, With strength of mighty fierceful lions, Holding diamond sword in hand, Guarded all the living as He would guard the life his own. As all the living life were his He stood as body to the life The world which moved his actions all.

Kamba Ramayanam Twelfth century,

Note

This passage is from Kamba Ramayanam, a Tamil epic of the 12th century A. D. It is held in high esteem by all the lovers of literature and is considered to be an equal to Valmiki Ramayanam in literary merits. Traditionally it is believed that Thulasidas got his inspiration through this work. In the above passage, a new turn is given to the political concepts of the relation between the ruler and the ruled. The fundamental principle of democracy finds an important place in the above passage; most probably for the first time in the oriental thought. This is an original turn given by Kamban, the poet, on retrospection, experience and pro-The ruler is personified as the body, which is being animated by the subjects, the life. So, the rulers and the ruled should realise their responsibilities and act in harmony like body and soul.

அறநேறி வழுவா மன்னன்

மா நிலங் காவலனை என், மன் னுயிர்காக் குங்கா இத் தான தனுக் கிடையூற தன்னுல் தன் பரிசனத்தால், ஊன மிகு பகைத் திறத்தால், கள் வரால், உயிர் தம்மால் ஆனபய மை ந்து ந்தீர்த்து அறங்காப்பா னல்லனே. பெரியபுராண ம சேக்கிழார்.

ரு நிப்பு

இச் செய்யுள் பெரியபுராணத்தினின்றும் எடுக்கப் பெற்றது இதன் ஆசிரியர் எண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முற் பட்டவர். அற நெறி வழுவா மன்னர்க்கு உரிய கடமையை நன்கு விளக்குகின்றுர். யார் யாரால் வரும் இடையூறுகளே விலக்க வேண்டுமென்று கூறும் இடத்துத் தன்னுல், வரும் இடையூற்றை விலக்க வேண்டு மென்பது கூறப்பெற்றது குறிப்பிடத் தக்கது.

VIRTUOUS RULER

PIRTUOUS king is he, who sways Over domains vast and protects Subjects from oppressive fears five: By self, by following, by thieves, By foes foul and animals wild.

NOTE

This is from *Periyapuranam*, "Lives of Saints" sung by Sekkilar, some 800 years ago. The poet defines the duties of a virtuous king in clear terms. His reference to avoid oppression by the king himself is to be particularly noted.

நாட்டில் மடங்கள்

அன் அமுதல் நாள்தோ அம் நாள்தோ அம் அண்ணல் அடியரள விறந்தபெயர் வந்தவர்கள் எல்லாம் சென் அறையத் திருமடங்கள் திருமடங்கள் தோ அம் திருவிளக்கு அங்கு அவர்சாத்த உள்ளுடைமேற் போர்வை

துன்றியசெந் நெலின் அடிசில் கன்னல் நறுங் கனிகள் தூய அறு சுவைக்கறிநெய் தமிர் திரண்ட பால்தேன் நன்று திருப் பண்ணியந்தண் ணீரமுதம் அடைக்காய் நரபதிஏ வலின் அமைச்சர் நாள்தோ றும் நடத்த.

சேக்கிழார் புராணம்.

குறிப்பு

இச் செய்யுள், பன்னிரண்டாம் நூற்ருண்டில் கிகழ்ந்த வரலாற்றுச் செய்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு உமாபத் சிவாச்சாரியார் அருளிச் செய்த சேக்கிழார் புராணத்தில் உள்ளது. சேக்கிழார் பெரிய புராணம் சோழ அரசர்கள் உள்ளத்தை உருக்கிய காரணத்தால், சோழ அரசர்கள் சோழ நாட்டில் பல மடங்களே நிறுவினர்கள். அம் மடங்கள் எல்லாம் தத்துவ ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் முனிவர்கள் தங்கும் இடங்களாயின. முனிவர்கள் தாங்கள் ஆய்ந்து கண்ட உண்மைகளே எல்லாம் தமிழ் நாட்டிற்குத் தத்துவ சாத்திரங்களாகவும், சமயக் கோட் பாடுகளாகவும் வழங்கிஞர்கள். அவையே, நாட்டில் அரசி யலில் பல மாறுதல்களும், அமைதி இன்மையும் ஏற்பட்ட காலத்தும் மக்கீள மக்களாக வாழ்வதற்குப் பெரிதும் உ**தவி** இன்றைக்குத் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவா வடுதுறை ஆதீனம் போற்றும் சித்தாக்த உண்மைகளே விளக் கியவர் சந்தானகுரவர்களுள் நான்காமவராகிய உமாபதிசிவம் என்னும் பெருந்தகைய ராவர். இப் பெருந்தகையார் அறு நூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவ ராவர்.

MUTTS IN SOCIETY

HE turn he gave to ruling mind Has made his country renown in world. Scholar, saint and men virtue Found their home in numbers large. The order of the men was such They neither cared for food or clothes Nor a shelter to lay their heads; The only goal in life to them Was helping souls in onward march. The king was happy and thought blessed; So he ordered mutts to build And gave the lands to keep them well; They served the saintly men in mutts With fruits and sweets of rarest kind Honey, the milk, the ghee, the curd; And all delicious things were free; Finer clothes they had supplied; They were freed from worldly cares. Though the saints did live in earth Nearer was the heaven to them; They thought of highest thoughts one could; Got visions of Godly plans; They gave their knowledge for the world To keep the peace and noble path.

Umapathi Sivachariar.

NOTE

This poem based on Umapathi Sivacheriar's Sekkilar Puranam narrates historical incidents that happend in the twelfth century. Several mutts were built by the Chola kings on the turn given to thinking by Sekkilar's Periapuranam. The mutts became hermitages of saintly men who got themselves engaged in philosophical thinking. They gave the benefit of their speculations to the Tamil Nadu as systems of philosophy and codes of religion. This philosophy and religion have done immense services in making men live as men in spite of political vicissitudes. Saint Umapathi Sivachariar was one of the earliest teachers of the philosophy for which Thiruvavad athurai Mutt stands today.

97

கொடுங்கோல் மன்னர் வாழும் நாட்டின் கடும்புலி வாழும் காடு தன்றே.

வெற்றிவேற்கை

குறிப்பு

இச் செய்யுள், நாடாண்டு தன் வாழ்நாளிலேயே பல வகைப்பட்ட கடுமையான மாறுதல்கணீக் கண்ணுற்ற செர்தர பாண்டியன் என்னும் அரசரால் எழுதப்பெற்றது. சீன ஞானியாய கணபூசியார் வாழ்க்கையில் சீசழ்ந்த கீழ்க் கண்ட வரலாற்றுடன் இச் செய்யுடே ஒத்துப்பார்க்கப் பயன் தரும்.

"தாய் மஃயின் அருகில் கணபூசியார் போய்க்கொண் ஒரு கல்லறையின் அருகில் அழுது டிருக்கும்*பொழுது* கொண்டிருந்த ஒரு பெண்பிள்ளேயைப் பார்த்தார். தன் வண்டியிலிருந்து சிறிது பொழுது பார்த்த பின்னர், இச்சுலு என்பவரை அவள் தான்பத்தாக்குக்காரணம் என்ன என்ப தைக் கேட்டு வரும்படிச் சொன்னுர். 'துன்பத்தின் மேல் துன்பம் அடைந்தவள்போல் அழுகின்றுயே' என்று சூலு கேட்டார். அப்பெண் 'அப்படியே தான். என் கணவேனின் தந்தை இவ்விடத்திலேயே ஒரு புலியால் பட்டார் என் கணவனும் அப்படியே ஆனர். விதி இப்பொழுது என் மகனுக்கும் கோ**ர்ந்**தது' **என்**முள். கணபூசியார், ஏன் இவ்விடத்தை விட்டு அவள் பெயர வில்ஃ என்று கேட்டதற்கு, 'இவ்விடத்தில் கொடுங்**கோல்** எனப் பகார்ந்தோள். கணபூசியார் அரசாங்கம் இல்ஃல்' 'பிள்ளோகளோ நினே வில் மாணவர்களேப் பார்த்து, வைத்துக் கொள்ளுங்க**ள். கொ**டுங்கோ லாட்சி பு**லியி னு**ம் கொடிது' என்முர்.''

JUNGLE

ETTER to live in jungle, Where the fearful tigers live, Than to live in land Where the kings oppress.

Sundara Pandyan.

NOTE

This comes from the pen of a ruling prince who has seen dynamic changes in his life time. He belongs to the sixteenth century and is known as Sundara Pandiyan. The following passage from the life Confucius may be profitably compared.

"As Confucius was passing by the side of the Tai mountain, there was a woman weeping and wailing by a grave. Confucius bent forward in his carriage, and after listening to her for some time, sent Tsze-lu to ask the cause of her grief. 'You weep as if you had experienced sorrow upon sorrow' said Tsze-lu. The woman replied. 'It is so. My husband's father was killed here by a tiger and my husband also; and now my son has met the same fate.' Confucius asked her why she did not remove from the place, and on her answering, 'There is here no oppressive government,' he turned to his disciples and said 'My children, remember this. oppressive government is fiercer than a tiger."

MISIT? LaidIT?

இன் அ கொளற்பால நாளேக் கொளப்பொழுன் நின் அ குறையிரப்ப நேர்படான் —சென்றெருவன் ஆவன கூறின் எயிற‰ப்பான் ஆற‰க்கும் வேடலன் வேந்தும் அலன். குமரகுருப**ர**ர்.

கு றிப்பு

இச் செய்யுளே இயற்றியவர், தருமபுர ஆதீன முனிவர் களில் ஒருவரும், திருப்பனந்தாள், காசிமடம் முதலிய மடங் களின் முதல்வரும், மதுரையை ஆண்ட திருமஃலாயக்க ராலும் தில்லி மாநகரத்தின் முகலாயச் சக்கரவர்த்தி களாலும் போற்றப்பெற்று, அவ் வரசர்களால் அவர்கள் அவைகள் அழகு பெறச் செய்தவரும், முந்நூருண்டுகட்கு முன்னர் வாழ்ந்து, தேனினும் இனிய தெய்வக் கவிகள் அருளியவருமான குமர குருபர சுவாமிக ளாவார்.

இச் செய்யுளில் அமைந்த நீதியாவது, மக்களிடத்து அருளில்லாது வரி வாங்குவதும், குறைகளேக் கேட்காது திருப்புவதும், நாட்டுக்கு நல்லன கூறுவாரை வெருட்டலும் ஆள்வோர்க்குரிய குணங்களே அல்ல என்பதாம். அவ்வாறு இருப்பின் அத்தகைய குணமுடையாரை ஆட்சிக்குத் தகுதியுடையரா? ஆறஃக்கும் கள்வரா? என்று அடிகள் ஐயப்படுகிறுர். துளசிதாசர் நம் அடிகளின் அறவுரைகளேக் கேட்டுப் பெரும்பயன் அடைந்தார் என்பது செவி வழக்கு.

KING OR ROBBER

S he a king or highway robber?

Consents not to wait a day,
To get the tax due to-day,
When with grievance people go
Even audience he denies,
For counsel good he grinds his teeth,
Is he a king or highway robber?

Kumaraguruparar.

NOTE

This passage from Kumaraguruparar, a monk of Dharmapuram monastery who subsequently found a mutt at Benares and Thiruppanandal, questions the propriety of calling a man with above qualities as a king though he may be physically occupying that place. This passage emphatically stresses that the consideration in the collection of taxes, readiness to hear the grievances of the subjects, and the willingness to be benefitted by good counsel are the main qualities of any administrator. This author is a poet of saintly order and has contributed towards the expansion of Saiva Siddhantha Philosophy and Tamil culture in the North India. He was held in high esteem by Thirumalai Naick of Madurai and Moghul emperors of Delhi and was frequently adorning those Courts.

Thulasidas was greatly benefitted by the discourses of this author. He belongs to the seventeenth century.

நமசிவாய மூர்த்திகள்.

இருதய நாப்பண் அஞ்செழு**த்** துருவின் இறைவண, உயிர்க்கொலே செய்யாமை,

அருள், பொறி அடக்கல், பொறை, தவம், வாய்மை, அன்பு, அறிவு என்னும்எண் மலர்கொண்டு

ஒருமையொடு அருச்சித்து இந்கஎன்*று அ*டியர்க்கு ஒள்ளிய தீக்கைசெய்து உணர்த்தத்

திரு அமர் துறைசை உறையருள் குருவாம் திரு நமச் சிவாயர்தாள் போற்றி.

சிவஞான முனிவர்

குறிப்பு

நமச்சிவாய **மூர்த்**திகளுக்கு இச் செய்யுள், வணக்கம் கூறும் முறையில் மாதவச்சிவஞான முனியவர் பாடியதாகும். நமச்சிவாய மூர்த்திக**ள்** தெய்வத் தன்மை உடையவராய்த், திருவாவடு துறை ஆதீனத்தை இன்றைக்குச் சுமார் ஐந்நூறு ஆண்டுகட்டு முன்னர் தோற்றுவித்த அருளாளராவார். இவர் கண்ட ஆதீனம், தென்னுட்டில் பலகோடி மக்களுடைய ஞானத் தையும். சமய உணர்ச்சியையும், நன்னெறியையும் நிலேபெறச் செய்வதற்கும், வளர்ப்பதற்கும் தூணையாக இருக்து கொண் இவ்வருள் மூர்த்திகளால் கட்டளே இடப்பெற்ற டிருக்கிறது. **ந**ற் செயல்களும் இன்றுவரை நடைபெற்று வரு**கின்றன**். நாட்டிலும் மக்கள் உள்ளத்தும் எத்துகணையோ மாறுபாடுகள் தோன்றினும், மூர்த்திகளுடைய கட்ட*ு*ளையும் திட்டமும் எ**ள்** மாறியன அல்ல. எடுத்துக்காட்டாகத் திருமடத் தின் அடுக்களேயை மூர்த்திகள் அமைத்து, அதில் டொருத்திய கெருப்பு அணோயாமல் இன்று என்றும் அடியவர்களுக்கு அழை ் என அருளிய திருமொழி வேண்டும் உண் மையாக இருக்துவருவது உலகமறியும். இக்த ஐக்நூருண்டு களில் நிகழ்ந்த மாறுதல்களும், பஞ்சமும் எவ்வளவோ ஆயி னும் திருமடத்திலும் அதன கிஃாமடங்களிலும் இன்றுவரை பசிப்பிணி யொனறு உண்டு என்பதை எவரும் அறியார். எந்த நல்ல நோக்கங்களுடன் தோன்றியதோ அந்கோக்கங்கள் இன்றும் கிறைவேறி வருகின்றன. சிவஞான முனிவா, சங்கரர், இராமாநுசர் இவர்களுடன் வைத்து எண்ணக் கூடிய பெருந் தத்துவ ஞானியாவார். அவரும் இத் திருமடத்தின் தம்பிரான்களில் ஒருவரே.

SAINT-NAMASIVAYA

LACE the letters five the God
In the centre of thy heart;
These the flowers eight you take:
Hurting not a living thing,
Graces, the subdued senses five;
Forbearing evils done to one,
Enduring pains of extreme kind,
Speaking truth, the love to all,
Knowledge of this laws and world;
Sprinkle these at lotus feet.
Having mind united there."
Thus you said and purified
Those who came to serve thy cause,
And we worship at thy feet
Oh! Namasivaya of Thuraisai fame.

Sivagnana Munivar.

NOTE

This poem in praise of St. Namasivaya Moorthy was composed by Sivagna Munivar some two hundred years ago. St. Namasivaya Moorthy is the founder of Thiruvavaduthurai Mutt. · By this institution he has contributed in an extra-ordinary measure towards the welfare and development of mental, moral and religious All the good deeds commenced by sides of people of South India. him are being continued even to-day in spite of several changes in seciety and administration. It is said when he planned the oven he desired that the fire placed on that day should continue for ever The same fire continues even to-day-a without rekindling. period of five hundred years. Thousands are fed and the places associated with the mutt have not seen famine in spite of several famines in these five hundred years. The spiritual, reigious, and cultural traditions are being maintained with honour till this day. Sivagnana Munivar, the author of the poem is an intellectual giant who as commentator of philosophic works should be ranked along with Sankara and Ramanuja.

வின்னைப்பம்

அத்தா நான் வேண்டு தல்கேட்டு அருள்புரிதல் வேண்டும் அருட்பெருஞ் சோ தியைப் பெற்றே அகங்களித்தல் வேண்டும்

செத்தாரை மீட்டுமிங்கே எழுப்பியிடல் வேண்டும் திருச்சபைக்கே அடிமைகளாச் செய்வித்தல் வேண்டும் ஒத்தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் எவரும் ஒருமையுள ராகிஉலகியல் நடத்தல் வேண்டும் எத்தாலும் அழியாத வடிவதிலே நானும் எத்தாயும் ஒன்முக இனி துறல் வேண்டுவனே.

இராமலிங்கர்

குறிப்பு

நாற்றுண்டில், அருளாளராய் இராமலிங்க அடிகளது திருவருட்பாவினின்று இச் செய்யுள் எடுக்கப்பெற்றது. அடிகள் பெருங் கவியாகவும், ஞானியாகவும் இருந்ததோடு, அன்பை ஒரு சமயமாக உலகில் பரவச்செய்த மக்கட்பண்பாளராவார். அவர் உள்ளத்தை யுருக்கும் இனிய மொழியில் அமைந்து, எல்லோ ருள்ளத்தும் உடனே எதிரோலி எழுப்ப வல்லனவாக உள்ளன. இச் செய்யுளில் மக்கட்பண் பையே முறுந்து, அப்பண்ப இறந்தவர்களாகக் கருத வேண்டிய நிலேயில் உள்ள மக்களெல் லாம். அப்பண்பைப்பெற்று மக்களாக உயிர் பெற வேண்டும் என்று வேண்டுவதுடன், எவ்வகையிலும் உயர்வு தாழ்வு வேற் றுமை யில்லாத ஒரு மக்கட் கூட்டம் தோன்ற வேண்டும் என்றும், உலகமென்னும் ஓர் உடலில் மக்கட் கூட்ட மென்னும் ஒன்றைபட்ட உயிர் கூடி இனிமையாக உலகியமே வேண்டும் என்றும், எல்லோரையும் ஆண்டவன் வழிபாட்டில் கொண்டுவந்து சேர்த்து நிலேத்த பேரின்பம் பெறச் செய்ய சேவண்டுமென்றும் வேண்டுகிழுர். இறைவன் அருள்க.

MY APPEAL

HOSE that are Dead to Noble life. Should get their life and live again; High and Low should disappear, As equals all should live in world; One in soul the world should live, And offer themselves at Thy feet; I should live in changeless state One with you my God! my father! This is my appeal, hear and grant!

St. Ramalingar.

NOTE

This is a passage from the poems of St. Ramalingar who lived in the last century. Besides being a poet and Philosopher our saint is a very great humanitarian who spread the cult of love to all beings. His verses are in a simple soul stirring language which finds ready response in all hearts. In the above passage he prays for the regeneration of men who have become dead to human values and envisages a society without any distinction, inequality, and differences of any kind; and further prays that all human beings should feel one in soul and conduct the affairs of the world with an harmonious freedom. Finally he prays that he should be helpful in bringing the mankind to the service of God and making the humanity reach the eternal bliss.

105 43379

THE CO-OPERATIVE PRESS, TANJORE, LIMITED,

KARUNTATTAMKUDI, TANJORE.

Order No. 11974

No. of Copies 1000